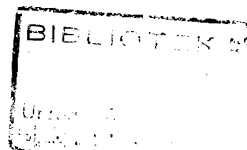

5 maja 1931 r.

A41f 11/14

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13307.

Kl. ~~8~~

3C, 11/14

Georg Schwab
(Chemnitz, Niemcy).

Klamerka do przymocowywania pończoch do kałesonów.

Zgłoszono 3 lutego 1930 r.

Udzielono 16 marca 1931 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest klamerka do pończoch, służąca do przymocowywania ich do kałesonów.

Stosowane dotychczas powszechnie podwiązki do skarpetek męskich są niewygodne. Osoby noszące je nieprzyjemnie odczuwają wywołane przez nie skrępowanie i ucisk i wskutek tego po krótkim czasie rezygnują z noszenia ich, radząc sobie w ten sposób, że przymocowują pończochę do kałesonów zapomocą agrafki lub innego jakiegokolwiek spinacza. Przymocowanie zapomocą agrafki ma tę wadę, że agrafka może się łatwo otworzyć, a wówczas zachodzi obawa, że ostrze jej wbi się w nogę.

Brakom tym zapobiega niniejszy wynalazek, który umożliwia bezpieczne i szybkie

połączenie pończochy z kałesonami bez obawy skaleczenia.

Na rysunku uwidoczniona jest, jako przykład, postać wykonania wynalazku, a mianowicie na fig. 1 przedstawiona jest klamerka założona, na fig. 2 — widok z góry na klamerkę, a na fig. 3 — postać wykonania części łączącej końce obu ramion.

W myśl wynalazku klamerka składa się z kawałka drutu zgiętego w ten sposób, że tworzy on dwa równoległe ramiona 1 i 2, znajdujące się blisko siebie. Środkowa część drutu tworzy pętlę 3 zagiętą tak, że znajduje się w płaszczyźnie równoległej do płaszczyzny obu ramion i to o ile możliwości jak najbliżej tych ramion 1, 2, dla uniknięcia odstawania, skutkiem którego na nogawce spodni mogłyby się zaznaczyć

kontury klamerki. Końce ramion można połączyć w dowolny sposób ze sobą, np. za pomocą poprzecznego mostku 4 (fig. 2) lub kapturka 5 (fig. 3). Połączenie to służy jako uchwyt przy zakładaniu klamerki, a zarazem łączy ze sobą szczelnie przylegające do siebie ramiona 1, 2 i zapobiega skaleczeniu się o końce ramion 1, 2.

Klamerki używa się w sposób następujący.

Pończochę 6 wraz z kałesonami 7 ujmuje się na brzegu pończochy i odciąga się nieco od nogi. Następnie bierze się klamerkę za koniec, zaopatrzony w mostek poprzeczny 4 lub kapturek 5 i nasuwa ją na pończochę i kałesony, zaciskając je pomiędzy ramionami 1 i 2. Nie zawsze udaje się nasunąć klamerkę na łączone części do końca. Czynność tę łatwo jest uskutecznić przez ujęcie pętli 3 i ostateczne nasunięcie klamerki.

Dzięki niniejszemu wynalazkowi pończochy zostają tak przymocowane do kałesonów, że samoczynne rozluźnienie się ich

staje się niemożliwe. Osoba nosząca tego rodzaju klamerkę nie odczuwa z tego powodu najmniejszej nawet przykrości i ma pewność, że pończocha będzie dobrze leżała.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Klamerka do przymocowywania pończoch do kałesonów, znamienna tem, że wykonana jest w postaci zacisku, którego ramiona (1, 2) przylegają ściśle do siebie i na jednym ze swych końców połączone są w postaci pętli (3), odgiętej z płaszczyzny ramion (1, 2) do płaszczyzny do niej równoległej.

2. Klamerka według zastrz. 1, znamienna tem, że ramiona (1, 2) połączone są na swym drugim końcu zapomocą kapturka (5) lub poprzecznego mostku (4).

Georg Schwa b.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1

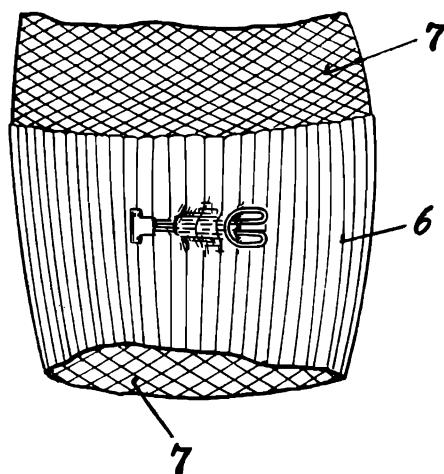

Fig.2

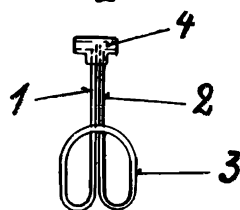

Fig.3

